

BROEDGEVAL van GROTE KAREKIET te EPPEGEM in 2003

Op 20 juli 2003 een prachtige zonovergoten zondag hadden Bart Van Rossum en ikzelf een vogelwandeling gepland langs Cargovil (Vilvoorde), Nelebroek en Dorent (Eppegem).

Na enkele mooie waarnemingen van scholeksters, roodborsttapuiten, witgatjes en een steenuil, werd onze aandacht getrokken door de zeer lage roepen van een karekiet (*kaare kaare kaare*). De roepen kwamen uit het riet en lisdodden van een oude meander van de Zenne.

Onze aandacht werd helemaal door deze roepen ingepalmd, na een tiental minuten zagen we een koppel lijsterachtigen uit het riet omhoog klimmen, de grootte van een lijster maar smaller, met een mooie bruine rug, een lange insektensnavel met gele ondersnavel, een witte buik, en een mooie lange brede staart, een ruige kop met bruin en donker. Deze vogels lieten zich een vijftal keren goed bekijken.

Zondag in de vooravond ben ik teruggeweest samen met Piet Scholliers en vonden we de vogels terug in een zeer oude en hoge rietstrook.

Toen ik op maandag 21 juli in de vroege namiddag terugging, kreeg ik gezelschap van een Engelse ornitholoog met zijn Vlaamse vriendin en werd het zeker dat het om grote karekieten ging.

Maandagavond heb ik verschillende personen over mijn waarneming van de grote karekiet gemaild.

Dinsdagavond heeft Jeanne Peeters samen met Rony De Voogdt de meander bezocht. Zij vonden de vogel terug welke beantwoordde aan het beeld van een grote karekiet, maar hij zat nogal verborgen en hij wou zijn bek niet opendoen.

Om volledige zekerheid te krijgen is Jeanne Peeters woensdagochtend teruggegaan samen met Willy Beullens. Zij werden verwelkomd door de typische zang van de grote karekiet. Zij zagen twee adulte vogels, maar eveneens twee juveniele vogels welke uit het riet naar boven kwamen gekropen, lichter van kleur, de staart nog niet helemaal ingegroeid.

Van dinsdag 22 juli tot 31 juli ben ik dagelijks tweemaal de grote karekieten gaan opvolgen. Donderdag 24 juli tussen 10u en 12u15 heb ik enkele voedselvluchten van een volwassen vogel kunnen waarnemen. Bij zijn aankomst in het riet werd hij door meerdere bedelroepen onthaald.

Maandag 28 juli in de voormiddag heb ik twee volwassen grote karekieten kunnen waarnemen, de kuif op het voorhoofd zichtbaar. De vogels waren steeds in beweging, maar lieten zich goed bekijken. Die avond kon ik een juveniele vogel waarnemen.

Dinsdag 29 juli in de voormiddag kon ik de grote karekieten opvolgen door een groot gedeelte van de meander, en vond ik de schuilplaats van drie jonge grote karekieten, welke regelmatig gevoederd werden. Een volwassen vogel meldde zich met een groene rups in de snavel (ongeveer 5 mm dik en 2 cm lang). De volwassen vogels hadden vrij lange poten en een donkere oogstreep. In de namiddag hoorde ik de bedelroepen van de jonge vogels.

Woensdag 30 juli hoorde ik tweemaal de volle zang van de vogels (*kare kiet kiet kiet*) in de vooravond werden de jonge vogels nog gevoederd.

Donderdag 31 juli liet een grote karekiet zich zeer goed bekijken en die avond wanneer ik wou opstappen moest ik niezen en de karekiet antwoordde met zijn typische zang (*kare kiet kiet kiet*).

Op donderdag 2 augustus vond ik voor de eerste keer in twee weken geen enkele karekiet terug.

Na enkele dagen verlof op 20 augustus zag ik een grote karekiet vooraan in de meander, de witte wenkbrauwstreep was goed zichtbaar, tevens hoorde ik nieuwe geluiden, zoals het koken van een soepkom, waarschijnlijk afkomstig van de juveniele vogels.

Enkele bemerkingen:

De meander (Epegem), die in de Zenne uitmondt en water wegvoert van een beek en het hemelwater van de omliggende velden, is enkele honderden meter lang en 10 à 20 meter breed met oude rietstroken en lisdodden.

Bij het waarnemen stelde ik vast dat de vogels reageerden op gekuch en zich lieten horen.

Wanneer de oudere vogels voedsel aanbrachten trachten zij steeds de juveniele vogels welke te hoog zaten naar beneden in het riet te lokken.

Het broednest bevond zich honderd meter links van het centrum van de meander. De jonge vogels zijn na enkele dagen naar het centrum van de meander opgeschoven en bleven vanaf 29 juli in een zeer hoge rietstrook gedurende een drietal dagen, waar ze in zeer gunstige omstandigheden konden bekeken worden. Later heb ik de vogels bijna over de ganse lengte van de meander aangetroffen.

René De Boom